

Muziekvereniging Crescendo tijdens de inhuldiging van burgemeester Van Hofwegen

Muziekvereniging Crescendo te Sliedrecht is een enthousiaste, vernieuwende harmonievereniging, opgericht in 1892. Het A-orkest bestaat uit circa 50 muzikanten. Verder heeft de vereniging 3 jeugdorkesten. Alle orkesten staan onder leiding van professionele dirigenten. De vereniging beschikt ook over een muziekschool. Hier wordt u of uw kind opgeleid door docenten met een conservatorium opleiding.(BL)

Tierjompom

"Gao 's 'n keertie mee naer gebouw 'De Kurref'," zee maot Sjaok. "Daer rippetere we elleke zaeterdag bij de Crescendo." Sjaok liep al mee met 't kurreps en was tamboer. 't Was zô 'n bietjie end jaere '60.

'k Vong 't gelijk geweldig, en wier leerling-tamboer. Wij leerlinge mosse êêst aaindelôôs oefene op de formicao taofeltjies in 'De Kurref'. Reijer Kros sting voor de klas. "Tierjompom, dompompom." Dà 's hêêmel niks jonges, d'r mò meer sjeu bij, nóg maor 'n keertie. Of: " 'k Wil meer accent hore, jonges!" En: "Hadderder slaon! 't Is je moeder nie!" Zô gong 't aaindelôôs deur, nè zô lang tò je 't onder de knie had.

Pas nae 'n jaer kreeg ie een trommel, die mog ok mee naer huis om te oefene. Nou, daer wazze de bure ok hêêl aareg blij mee. Daernae was 't wachte op 'n unifurrem, mor die wazze dun gezaaid, en je mos mor afwachte of 't bietjie paste. Een nieuw unifurrem kò je wel vergete. Zô 'n meziekverêêniging hong van de contrebuse en liefdewaarek, oud pepier an mekaor. Toe 'k uitaaindelijk m'n unifurrempie had, en mee mog lôôpe, was 'k zô grôôs as 'n aop mè zeuve, uuh ... benaone.

Op koninginnedag, bevrijdingsdag, bij de zeskamp en ok zellefs 'n keertie bij de taptoe in Bredao hè 'k mee magge lôôpe. In de zeumer snikhêêt zô 'n unifurrem en 'n beremuts. 'k Het 't meegemaakt dà me voor 't gemêentehuis stonge, strak in 't gelid, in de braandende zon, onder 't speule van 't Wilhelmus, dat 'r 'n tamboer naest me staail achterover tege de kaaie

sloeg, bevange deur de hette. Naedat ie bijgewasse was, vertrokke we naer 't bejaerdehuis op d'n hoek Rijnstraet/Deltaolaon. Nae 't speule koffie mè gebak, en voor de ouwere garde een neut. Nie teveul netuurlijk, want 's aeves mosse we weer deur de straete parredere. Reijer Kros met de baton, soms hôôg in de lucht slingerend en weer opvangend, voorop.

Nie aaltijd, want 'r was ok 'n vent, volleges mijn êene Herman, die somtije nog vóór Reijer Kros voor de meziek uit liep. 't Beurde wel is dat aan 't end van de Rembrandtlaon Herman rechtsaf sloeg en wij linksaf. Ter hôôgte van slaoger Bakker had die dan d'n achtersprong hijgend weer ingehaold. Op de pauk hadde we Joop Nobel die somtije de velle van de pauk an bonke sloeg. Joop had haer tot op z'n schoere, zôôdà je somtije hoorde: "Bij krentezooi hebbe ze 'n lillijk wijf dat op de grôôte trom slaot!" Dat was 'k aailijk aamel allang vergete, mor toe 'k op internet zat te koekeloere bij de Merwegijzelaers, kwam 'k de naam Reijer Kros weer tege. Over hêel z'n oorlogsverleeje het die nooit êen woord gezeed bij de Crescendo. Tegewoordig zie je mor waainig meziekcurrépse deur de straete lôôpe, of vergis 'k me nou? Mor tamboere zalle d'r aaltijd blijve bestaon. 't Is ooit begonne met de tam-tam in't oerwoud. Laeter wiere tamboers gebruikt in 't leger om de vijand schrik aan te jaoge mè tromgeroffel. Pas kwam 'k dà geuzelied weer tege: 'Slaet op den trommele'! Die ouwe Nederlanse taol lijkt toch sprekend op ons Slierechs, hee?

Een mandemaokertie